

Sygn. akt V ACa 842/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 stycznia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – V Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Katarzyna Przybylska
Sędziowie:	SA Teresa Karczyńska - Szumilas (spr.) SA Mariusz Wicki
Protokolant:	stażysta Ewelina Gruba

po rozpoznaniu w dniu 4 stycznia 2018 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z siedzibą we W.

przeciwko T. C.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 21 czerwca 2016 r., sygn. akt I C 215/16

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w B., pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Na oryginale właściwe podpisy.

Sygn. akt V ACa 842/16

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą we W. domagał się zasądzenia od pozwanej T. C. kwoty 84.355,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że nabył w drodze umowy cesji od (...) Bank spółki akcyjnej w W. wierzytelność wobec pozwanej z tytułu umowy kredytu, przy czym na dochodzoną kwotę składają się należność główna w wysokości 43.516,33 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 40.839,47 zł, naliczane do 2 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w B. wydał w dniu 26 lutego 2016r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniając powództwo w całości.

Pozwana, w sprzeciwie od nakazu zapłaty, wniosła o oddalenie powództwa w całości, wskazując że roszczenie jest bezzasadne. Pozwana podniosła, że nie zawierała z powodem żadnej umowy kredytowej, a nadto niewłaściwie określił on wartość przedmiotu sporu.

Wyrokiem z 21 czerwca 2016r. Sąd Okręgowy w B. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 84.355,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 lutego 2016r. do dnia zapłaty oraz obciążył pozwaną kosztami postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił, że pozwana zawarła z (...) Bank spółką akcyjną w W. (następnie: (...) Bank spółką akcyjną w W.) w dniu 3 lipca 2008r. umowę konsolidacyjnego kredytu gotówkowego o numerze (...), na której podstawie otrzymała kwotę 58.692,18 zł. Kredyt oprocentowany był według zmiennej stopy procentowej, która w dniu sporządzenia umowy wynosiła 20,90% w stosunku rocznym. Rzeczywista stopa roczna oprocentowania na dzień sporządzenia umowy wynosiła 29,76%.

Okres spłaty kredytu upływał w dniu 25 czerwca 2015r. (§ 1 umowy). Pozwana w treści umowy wyraziła zgodę na przeniesienie wierzytelności wynikającej z umowy w trybie art. 509 k.c. Z dalszych ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy wynika, że pozwana nie wywiązała się z zawartej umowy; niespłacona kwota wierzytelności głównej stała się wymagalna wraz z odsetkami za opóźnienie.

Pierwotny wierzyciel wystawił bankowy tytuł egzekucyjny dotyczący przedmiotowej

wierzytelności, a następnie umową cesji przelał w dniu 1 kwietnia 2014r. wierzytelność, cedując na rzecz powoda ogół praw i obowiązków wynikających z umowy z pozwaną.

Sąd Okręgowy ustalił także, że zadłużenie pozwanej wynosi kwotę 84.355,80 zł, na którą składają się: należność główna w wysokości 43.516,33 zł, skapitalizowane odsetki w wysokości 40.839,47 zł (w tym: przejęte w drodze cesji wierzytelności odsetki wierzyciela pierwotnego w wysokości 32.889,69 zł oraz odsetki ustawowe naliczane przez stronę powodową w wysokości 7.949,78 zł). Sąd Okręgowy wskazał, że stan faktyczny w sprawie ustalili na podstawie wiarygodnych dokumentów złożonych przez strony w toku rozprawy oraz przesłuchania pozwanej.

W ocenie Sądu Okręgowego twierdzenia pozwanej, że spłaciła ona część przyznanej jej w ramach umowy kredytu kwoty pieniężnej, znajdują odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym zebranym w sprawie. W ocenie Sądu Okręgowego roszczenie powoda pozostawało zasadne z mocy art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe i art. 471 k.c.

Nie ulegało wątpliwości, iż pozwana zawarła z pierwotnym wierzycielem umowę kredytu, zaś wymagalna wobec niej wierzytelność z tego tytułu została skutecznie przelana na rzecz powoda na podstawie art. 509 k.c.

Pozwana winna odpowiadać na podstawie art. 471 k.c. w stosunku do powoda, ze względu na niewykonanie zobowiązania wynikającego z pisemnej umowy z bankiem w zakresie udzielonego kredytu.

O odsetkach Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z postanowieniami umownymi, zaś o dalszych odsetkach za opóźnienie na podstawie art. 481 § 1 k.c.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł z mocy art. 98 § 1 k.p.c.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego w B. wywiodła pozwana, przy czym z jej treści wynika, że pozwana zaskarżyła wyrok w całości.

Skarżąca zarzuciła wyrokowi naruszenie prawa materialnego, polegające na błędnej ocenie materialnej umowy przelewu, której kopii nie otrzymała, a która powinna dokładnie określać przenoszona wierzytelność.

Skarżąca podkreśliła, że większą część kredytu - ponad 40.000 zł spłaciła i dochodzone od niej zadłużenie pozostaje zawyżone.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Apelacja pozwanej zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do kwestionowanej przez skarżącą umowy cesji wierzytelności wskazać należy, że Sąd I instancji dokonał ustalenia, że jest nią objęta wierzytelność będąca przedmiotem postępowania bez przedstawienia w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku jakiegokolwiek analizy w tym zakresie. Słusznie zaś skarżąca wskazuje, że wymogiem skutecznego przeniesienia wierzytelności pozostaje odpowiedni poziom jej zindywidualizowania, czyli oznaczenia w sposób nie budzący wątpliwości, co do tego co jest przedmiotem umowy cesji. Wskazać także należy, że powoda dochodzącego określonej wierzytelności obciąża, zgodnie z art. 6 k.c., obowiązek wykazania, że wobec pozwanego wierzytelność ta, w określonej wysokości, mu przysługuje.

Pozwana w toku postępowania, przyznając fakt zawarcia umowy kredytu z (...) Bank spółką akcyjną w W., kwestionowała wysokość dochodzonej wierzytelności wskazując, że spłaciła na rzecz pierwotnego wierzyciela ponad 40.000 zł, co uniemożliwiało uznanie wskazywanej przez powoda wysokości wierzytelności za przyznaną przez pozwaną. Sąd Okręgowy uznał, że te twierdzenia pozwanej odnośnie spłaty na rzecz pierwotnego wierzyciela ponad 40.000 zł znajdują odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym zebrany w sprawie. Wniosek ten musi jednak zostać oceniony jako dowolny, jeżeli zważy się, że obecnie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy zezwala jedynie na ustalenie faktu, że kwota udzielonego kredytu, oprocentowanego wedle zmiennej stopy procentowej zmienną stawką wynosiła 58.692,18 zł, zaś na dochodzoną wierzytelność składa się oprócz skapitalizowanych odsetek należność główna w kwocie 43.516,33 zł (która wedle bankowego tytułu egzekucyjnego wynosi jednak 47.900, 62 zł. Pozwana twierdziła, że uiściła z tytułu obciążającej ją wierzytelności kwotę ponad 40.000 zł, a obecnie dochodzona od niej reszta wierzytelności pozostaje zawyżona, zaś Sąd I instancji uznał twierdzenia pozwanej co do dokonanej spłaty za wiarygodne. Wobec zaprzeczenia pozwanej brak było, w tych okolicznościach, podstaw do twierdzenia, że pomimo spłaty przez pozwaną wskazywanej kwoty obciążająca ją wierzytelność nadal odpowiada co do wysokości wierzytelności będącej przedmiotem postępowania. Ocena taka możliwa byłaby dopiero po odniesieniu dochodzonej wierzytelności do kwoty wskazywanej przez pozwaną,

czego Sąd I instancji zaniechał.

Zaniechanie w tym względzie i uznanie, że powodowi służy dochodzona przez niego wierzytelność we wskazywanej przez niego wysokości nie zezwala na wniosek, że w sprawie dokonano rozpoznania jej istoty, co skutkuje uchYLENIEM zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w B. na mocy art. 386 § 4 k.p.c.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Okręgowy, stosownie jednak do aktywności dowodowej stron, ich ostatecznego stanowiska, ale i ograniczeń w zakresie podnoszenia zarzutów i zgłaszania wniosków dowodowych w toku postępowania, dokona rozpoznania istoty sprawy we wskazanym zakresie, dokonując jednocześnie koniecznych ustaleń w zakresie przedmiotu umowy cesji pomiędzy (...) Bank spółką akcyjną w W. a powodem. Podejmując kolejne rozstrzygnięcie w zakresie kosztów postępowania Sąd Okręgowy rozważył zaś okoliczność, że koszty postępowania upominawczego zasądzone zostały na rzecz powódki nie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, a postanowieniem Sądu Okręgowego w B. z dnia 29 marca 2016r.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł z mocy art. 108 § 2 k.p.c.